

Llegenda de la Font de la Vedella

Cercs

Ubicació

Comarca: Berguedà

Coordenades:

Latitud: 42.10782

Longitud: 1.86271

UTM Est (X): 405971

UTM Nord (Y): 4662373

Classificació

Número de fitxa 08268 - 147

Àmbit: Patrimoni immaterial

Tipologia Tradició oral

Estat de conservació Bo

Protecció Inexistent

Accés Obert

Ús actual: Simbòlic

Titularitat Pública

Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga

Data de registre de la fitxa: dv., 13/05/2016 - 02:00

Descripció

Segons conta la llegenda de la Font de la Vedella (font situada al peu de la C-16, abans del trencant de la Nou, entre la central tèrmica i la cua del pantà de la Baells, actualment negada per les aigües), l'aigua que hi brolla prové de l'estany de Lanós (Lanoux en francès), al peu del Carlit. Un xuclador i un conducte subministrarien l'aigua de l'estany a la font. I les proves "científiques" (i llegendàries) del fet provindrien d'una vedella i d'un pastor. La vedella, que donaria el nom a la font, es va ofegar a l'estany i tot passant pel conducte va acabar sortint per la font. El pastor, que guardava un ramat prop de l'estany, un estiu hi va

perdre un bol de fusta per l'escudella dins del qual hi guardava una unça d'or. A la tardor, pasturant prop de la font de la Vedella, a l'hostal de la Consolació li varen servir menjar en un bol de fusta que ell va reconèixer com el seu i que ho va poder demostrar tot mostrant l'amagatall de l'unça d'or. Els ermitans que portaven l'hostal li varen dir que el bol havia rajat de la font de la Vedella.

Observacions:

La versió recollida per Joan Amades de la llegenda de la Font de la Vedella fa venir l'aigua d'un estany pirinenc inconcret. César August Torras sospitava que l'origen podia ser la Nou i per deformació acabés derivant en Lanoux o Lanou, topònim francès de l'estany que hi ha al peu del massís del Carlit.

Història

Segons C. A. Torras (1905, p. 85) la font es trobava "en un lloc molt pintoresc, al marge d'uns prats verds i extensos, fruit d'un bell cop de vista dret a l'ermita de la Consolació, les mines de Fígols i l'entrada de l'engorjat del Llobregat".

L'origen del topònim Vedella no s'ha pogut determinar. Documents del segle XIII parlen de Sa Vederà, Zavedera, Vadera, Lavedera i Lavadera, mentre els fogatges de 1497, 1515 i 1553 ja parlen de "Sant Salvador de la Vadella (i Vedella)", de manera que la transformació es va produir en els segles XIV i XV. Una altra opció fora que provingués de "Abadella", que volia dir "petita abadia", topònim, però, que no apareix en cap document.

Bibliografia

AMADES, J. (1950): Folklore de Catalunya: Rondallística, Barcelona, Editorial Selecta.

Departament d'Etnografia i Folklore de l'Àmbit de Recerques del Berguedà (1987): "Llegendes del Berguedà", a L'Erol, número 20, p. 13-27.

TORRES, C.A.(1905): Itinerari per les Valls Altes del Llobregat. Berguedà. Barcelona.